

31993R2019

27.7.1993

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 184/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2019/93**z dnia 19 lipca 1993 r.****wprowadzające szczególne środki dla mniejszych wysp Morza Egejskiego dotyczące niektórych produktów rolnych**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

omawiane uzgodnienia zmierzają do zredukowania kosztów produkcji i cen konsumpcyjnych; dlatego ich rzeczywiste oddziaływanie należy nadzorować;

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego artykuły 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

w celu uniknięcia załamania obrotów w handlu produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw nie mogą być ponownie wysyłane do innych części Wspólnoty lub do państw trzecich;

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

właściwy i skuteczny system zarządzania i kontroli powinien być ustanowiony w celu wykonania uzgodnień;

a także mając na uwadze, co następuje:

Rada Europejska na zgromadzeniu na Rodos w dniach 2 i 3 grudnia 1988 r. potwierdziła istnienie szczególnych społeczno-ekonomicznych problemów dotyczących niektórych regionów wyspiarskich we Wspólnocie; należy przyjąć środki w celu zareagowania na te szczególne problemy;

specyficzne warunki rolne na wyspach Morza Egejskiego wymagają specjalnej uwagi; niezbędne jest przyjęcie środków w odniesieniu do hodowli i produktów zwierzęcych oraz produktów upraw;

wyjątkowe położenie geograficzne wysp Morza Egejskiego w odniesieniu do źródeł zaopatrzenia w żywność i produktów rolnych, niezbędnych do codziennego spożycia lub produkcji rolnej na wyspach Morza Egejskiego, nakłada koszty, które stanowią duże ograniczenie dla wymienionych sektorów; to naturalne ograniczenie może być zrekompensowane przez wprowadzenie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw podstawowych produktów;

w celu wspierania rozwoju tradycyjnej hodowli na wyspach dodatkowa pomoc powinna być przyznawana na tuczenie byków oraz na utrzymywanie krów mamek i na prywatne składowanie serów tradycyjnie wytwarzanych na wyspach;

ilość produktów korzystających ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw powinna być określona w ramach okresowych bilansów prognozowanego zaopatrzenia, które mogą być dostosowywane w trakcie roku na podstawie istotnych wymogów rynku lokalnego oraz z uwzględnieniem produkcji lokalnej; biorąc pod uwagę przyjęte środki zachęcające do rozwoju lokalnej produkcji, uzgodnienia te powinny być stosowane w sektorze owoców i warzyw przez okres pięciu lat w skali malejącej;

należy podjąć środki w sektorze owoców i warzyw oraz hodowli kwiatów, wspierające i zwiększające produkcję oraz poprawiające produktywność i jakość produktów;

należy także podjąć środki w celu wsparcia produkcji ziemniaków do spożycia oraz sadzeńców;

w celu wsparcia tradycyjnej uprawy winorośli na tych wyspach pomoc powinna być przyznana dla winnic produkujących wina gatunkowe wytwarzane w określonych regionach (psr), które spełniają wymogi ustanowione w zasadach wspólnotowych oraz które tworzą część programu poprawy jakości;

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 26.2.1993, str. 21.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 25 czerwca 1993 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Opinia wydana dnia 26 maja 1989 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

w celu wsparcia i zachęcenia do poprawy jakości lokalnej produkcji likierowych win gatunkowych psr pomoc powinna być przyznana w celu rekompensaty kosztów przechowywania dojrzewających produktów;

w celu wsparcia tradycyjnej uprawy oliwek na wyspach, utrzymania potencjału produkcji oraz zachowania krajobrazu i środowiska naturalnego należy przyznać pomoc na hektar uprawy, pod warunkiem że uprawy oliwek prowadzone są w sposób zapewniający regularną produkcję;

hodowla pszczoł jest sektorem powiązany z utrzymaniem ważnej i delikatnej flory wysp Morza Egejskiego, zapewniając jednocześnie mieszkańcom wysp dodatkowy dochód; dlatego ta tradycyjna działalność powinna być wspierana poprzez przyznanie pomocy umożliwiającej redukcję wysokich kosztów produkcji; pomoc ta powinna być częścią inicjatyw mających na celu poprawę warunków rynkowych dotyczących miodu, które mają być przeprowadzone przez organizacje producentów; w oczekiwaniu na utworzenie takich organizacji ograniczona kwota pomocy powinna być przyznana wszystkim producentom miodu na ściśle określony okres;

gospodarstwa rolne na wyspach Morza Egejskiego charakteryzują się znaczną słabością strukturalną, z której wynikają specyficzne problemy; w związku z tym niezbędna jest pewna liczba odstępstw od zasad ograniczających lub zabraniających przyznawania określonych form pomocy;

niektóre środki strukturalne istotne dla rozwoju rolnictwa na wyspach Morza Egejskiego finansowane są w ramach wsparcia wspólnotowego w celu pobudzenia rozwoju i strukturalnego dostosowania regionów, których rozwój pozostaje w tyle (cel 1) na mocy artykułów 130a i 130c Traktatu;

problemy mieszkańców wysp Morza Egejskiego są tym większe, iż wyspy te są niewielkie; w celu zaakcentowania tych priorytetów i zapewnienia skuteczności projektowanych środków powinny one być stosowane tylko do wysp, których ludność nie przekracza 100 000 mieszkańców, znanych jako „wyspy mniejsze”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie ustanawia szczególne środki uzdrawiające w odniesieniu do niektórych produktów rolnych i środków produkcji rolnej, sytuację spowodowaną odległym i peryferyjnym charakterem wysp Morza Egejskiego, zwanych dalej „wyspami mniejszymi”.

Do celów niniejszego rozporządzenia określenie „wyspy mniejsze” oznacza wyspy Morza Egejskiego, których liczba stałych mieszkańców nie przekracza 100 000.

TYTUŁ I

Szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw

Artykuł 2

Dla każdego roku kalendarzowego ustala się bilans prognozowanego zaopatrzenia w produkty rolne niezbędne do spożycia przez ludzi oraz środki wymagane do produkcji rolnej wymienione w Załączniku. Bilansy te są korygowane w trakcie roku na podstawie przewidywanych wymogów mniejszych wysp.

Artykuł 3

1. Na mocy szczególnych uzgodnień, określonych w niniejszym tytule, pomoc przyznawana jest na dostawę do mniejszych wysp produktów stanowiących żywność i wymienionych w Załączniku, uwzględniając w szczególności specyficzne potrzeby tych wysp oraz dokładne wymogi jakościowe i zapotrzebowanie ilościowe na produkty żywnościowe. Uzgodnienia w sprawie dostaw wprowadza się w sposób niepowodujący zakłóceń w potencjalnym rozwoju produkcji wyrobów lokalnych.

2. Pomoc ustalana jest jako ryczałt dla każdej grupy wysp na podstawie kosztów obrotu wyliczonych na podstawie dostaw dokonywanych z portów kontynentalnej Grecji, z których zwykle dostawy są wysyłane.

Pomoc dla sektora owoców i warzyw wypłacana jest przez okres pięciu lat, zaczynający się od 1993 r. Pomoc za lata 1994, 1995, 1996 i 1997 wyznaczana jest w wysokości 80 %, 60 %, 40 % i 20 % wielkości wyznaczonej w 1993 r.

90 % wielkości pomocy finansowane jest przez Wspólnotę, a 10 % przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

3. Warunkiem czerpania korzyści z uzgodnień jest przeniesienie tych korzyści na użytkownika końcowego.

4. Produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw uwzględnione w niniejszym tytule nie mogą być ponownie wysyłane do państw trzecich lub do pozostałej części Wspólnoty.

5. Produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw oraz produkty z nich wytworzone nie kwalifikują się do zwrotów wywozowych w przypadku ich wywozu z wysp mniejszych.

Artykuł 4

Szczegółowe zasady dotyczące stosowania niniejszego tytułu przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 23 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾ lub w odpowiednich artykułach rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków w omawianych sektorach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21.

Obejmują one w szczególności:

- określenie ilości produktów objętych uzgodnieniami w sprawie dostaw,
- kwoty pomocy,
- przepisy zapewniające skuteczne nadzorowanie oraz rzeczywiste przeniesienie korzyści na użytkownika końcowego.

TYTUŁ II

Działania wspierające produkty lokalne

Artykuł 5

Pomoc przewidziana w niniejszym tytule przyznawana jest w celu wspierania tradycyjnej działalności, poprawy jakości i rozwoju produktów lokalnych zgodnie z wymogami rynków omawianych wysp oraz w celu rewitalizacji niektórych terenów działalności rolnej, które stanowią tradycyjne i naturalne obszary działalności tych wysp.

Artykuł 6

1. W sektorze hodowli przyznawana jest następująca pomoc:

- pomoc na tuczenie byków, która stanowi dodatek w wysokości 40 ECU na sztukę do specjalnej premii wyznaczonej w art. 4b rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾; dodatek może być wypłacony w odniesieniu do zwierząt o minimalnej masie określonej zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 3,
- dodatek do premii na utrzymywanie krów mamek przewidziany w art. 4d rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/68 wypłacany jest producentom wołowiny i cielęciny; wielkość tego dodatku wynosi 40 ECU na sztukę krowy mamki utrzymywanej przez producenta w dniu złożenia wniosku przy maksymalnej ilości 40 sztuk w gospodarstwie.

2. Pomoc przyznawana jest na prywatne przechowywanie lokalnie wyprodukowanych serów:

- Feta, co najmniej dwumiesięczny,
- Graviera, co najmniej trzymiesięczny,
- Ladotyri, co najmniej trzymiesięczny,
- Kefalograviera, co najmniej trzymiesięczny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 747/93 (Dz.U. L 77 z 31.3.1993, str. 15).

Wielkość pomocy ustala się zgodnie z procedurą określoną w ust. 3.

3. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, włączając przepisy dotyczące kontroli, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽²⁾ lub, w określonych przypadkach, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.

Artykuł 7

1. Pomoc na hektar uprawy przyznawana jest producentom i grupom producentów uznanym na mocy art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1035/72 z dnia 18 maja 1972 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽³⁾ oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 1360/78 z dnia 19 czerwca 1978 r. w sprawie grup producentów i ich związków⁽⁴⁾, które realizują program inicjatyw zatwierdzonych przez właściwe władze, uwzględniając rozwój i/lub zróżnicowanie produkcji i/lub ulepszenie jakości owoców, warzyw i kwiatów wymienionych w rozdziałach 6, 7 i 8 Nomenklatury Scalonej. Możliwe inicjatywy rozwijają w szczególności produkcję i jakość produktów, zwłaszcza poprzez różnorodność produkcji i poprawę zbiorów. Inicjatywy te tworzą integralną część programów przeprowadzanych przez okres co najmniej trzech lat.

Pomoc przyznawana jest dla programów obejmujących obszar przynajmniej 0,3 hektara.

2. Wielkość wspólnotowej pomocy wynosi maksymalnie 500 ECU/ha, jeżeli Państwo Członkowskie zapewnia oficjalne finansowanie minimum 300 ECU/ha, a wkład indywidualnych producentów lub grup producentów wynosi co najmniej 200 ECU/ha. Jeżeli udziały Państwa Członkowskiego i/lub producentów są mniejsze niż określone, wspólnotowa pomoc jest proporcjonalnie redukowana.

Pomoc wypłacana jest w każdym roku wykonywania programu, za okres nieprzekraczający trzech miesięcy.

3. Pomoc jest zwiększana o 100 ECU/ha w przypadkach, gdy program inicjatyw jest przedkładany i przeprowadzany przez grupę producentów lub ich związek oraz gdy do wdrożenia tego programu przewidziane jest przyjęcie pomocy technicznej. Dodatkowa pomoc przyznawana jest w odniesieniu do programów dla obszarów o minimalnej powierzchni 2 ha.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 28.6.1968, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2071/92 (Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 64).

⁽³⁾ Dz.U. L 118 z 20.5.1972, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 746/93 (Dz.U. L 77 z 31.3.1993, str. 14).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 166 z 23.6.1978, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 746/93 (Dz.U. L 77 z 31.3.1993, str. 14).

4. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do produkcji ziemniaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi, objętych kodami CN 0701 90 51, 0701 90 59 i 0701 90 90, oraz do sadzenia objętych kodem CN 0701 10 00, jak i do produkcji ziemniaków objętych kodem 0702.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, włączając przepisy dotyczące kontroli, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72.

Artykuł 8

1. Pomoc na hektar uprawy przyznawana jest na rok na uprawę ziemniaków do spożycia przez ludzi, objętych kodami CN 0701 90 51, 0701 90 59 i 0701 90 90 i na uprawę sadze- niaków objętych kodem CN 0701 10 00.

Pomoc wypłacana jest w odniesieniu do obszarów uprawianych i z których uzyskiwane są zbiory, o powierzchni maksymalnie do 3 200 ha w skali roku.

2. Wielkość rocznej pomocy wynosi 500 ECU/ha.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, włączając przepisy dotyczące kontroli, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2358/71 z dnia 26 października 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku nasion ⁽¹⁾.

Artykuł 9

1. Ryczałtowa stawka pomocy na hektar uprawy przyzna- wana jest za ciągłą uprawę winorośli do produkcji win gatu- nowych psr w tradycyjnych strefach uprawy winorośli.

Pomoc wypłacana jest w odniesieniu do obszarów:

- a) obsadzonych odmianami włączonymi na listę odmian wino- rośli odpowiednich do produkcji każdego z win gatunko- wych psr, produkowanego i należącego do zalecanych lub zatwierdzonych kategorii, określonych w art. 13 rozporzą- dzenia Rady (EWG) nr 822/87 z dnia 16 marca 1987 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽²⁾;
- b) na których wydajność z hektara jest niższa od maksymalnej ustalonej przez Państwo Członkowskie, wyrażonej ilością winogron, moszczu winogronowego lub wina, stosownie do warunków określonych art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 823/87 z dnia 16 marca 1987 r. ustanawiającego specjalne przepisy dotyczące win gatunkowych produkowa- nych w określonych regionach ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 246 z 5.11.1971, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmie- nione rozporządzeniem (EWG) nr 3695/92 (Dz.U. 374 z 22.12.1992, str. 40).

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 27.3.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1566/93 (Dz.U. L 154 z 25.6.1993, str. 39).

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 27.3.1987, str. 59. Rozporządzenie ostatnio zmie- nione rozporządzeniem (EWG) nr 3896/91 (Dz.U. L 368 z 31.12.1991, str. 3).

2. Wielkość pomocy wynosi do 400 ECU/ha. Od sezonu 1997/98 pomoc przyznawana jest wyłącznie grupom produ- centów lub organizacjom inicjującym działania poprawiające jakość win produkowanych zgodnie z programem zatwier- dzonym przez właściwe władze; program zawiera w szczegól- ności środki poprawy warunków uprawy winorośli, przecho- wywania i dystrybucji.

3. Artykuły 32, 34, 38, 39, 41, 42 i 46 rozporządzenia (EWG) nr 822/87 i rozporządzenia Rady (EWG) nr 1442/88 z dnia 24 maja 1988 r. w sprawie przyznawania w sezonach 1988/89 do 1995/96 stałych premii za zaprzestanie działal- ności w odniesieniu do obszarów uprawy winorośli ⁽⁴⁾ nie mają zastosowania do terenów lub produktów uzyskanych z terenów, w odniesieniu do których wypłacana jest pomoc określona w art. 1.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu przy- jmuje się, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 83 rozporządzenia (EWG) nr 822/87. Dotyczą one w szczególności warunków wprowadzania programów, o których mowa w ust. 2 i w przepisach dotyczących kontroli.

Artykuł 10

1. Pomoc przyznawana jest dla dojrzewających, produkowa- nych tradycyjnie, gatunkowych win likierowych, dojrzewają- cych nie krócej niż trzy lata. Pomoc wypłacana jest w trakcie drugiego roku dojrzewania dla maksymalnej ilości 40 000 hl na rok.

Wielkość pomocy ustalona jest na 0,02 ECU/hl dziennie.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu przy- jmuje się w razie potrzeby zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 83 rozporządzenia (EWG) nr 822/87.

Artykuł 11

1. Roczna ryczałtowa stawka pomocy na hektar uprawy przyznawana jest za utrzymywanie gajów oliwnych w tradycy- nych strefach uprawy oliwek, pod warunkiem że gaje oliwne są utrzymywane w dobrym stanie.

Wielkość pomocy równa jest 120 ECU/ha.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu przy- jmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 38 rozporzą- dzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów ⁽⁵⁾. W szczególności ustalają one warunki stosowania uzgodnień dotyczących pomocy, określonych w ust. 1, warunki właściwego utrzymania gajów oliwnych i przepisy dotyczące kontroli.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 132 z 28.5.1988, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmie- nione rozporządzeniem (EWG) nr 833/92 (Dz.U. L 88 z 3.4.1992, str. 16).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 172 z 30.9.1966, str. 3025/66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2046/92 (Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 1).

Artykuł 12

1. Pomoc przyznawana jest dla produkcji miodu gatunkowego charakterystycznego dla wysp Morza Egejskiego, zawierającego duże ilości miodu tymiankowego.

Pomoc wypłacana jest grupom producentów miodu, uznanym na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1360/78, które podjęły się wprowadzania rocznych programów inicjatyw zmierzających do poprawy warunków, w jakich miód gatunkowy jest wprowadzany do obrotu i promowany, na podstawie liczby zarejestrowanych uli produkcyjnych.

Wielkość pomocy wyznaczana jest w wysokości 10 ECU na zarejestrowany ul produkcyjny na rok.

2. W okresie przejściowym, trwającym nie dłużej niż dwa lata, potrzebnym do utworzenia i uznania grup określonych w ust. 1, pomoc wypłacana jest każdemu hodowcy pszczoł utrzymującemu co najmniej 10 ul produkcyjnych.

W tym szczególnym przypadku wielkość pomocy wyznaczana jest w wysokości 7 ECU na zarejestrowany ul produkcyjny.

3. Pomoc, określona w ust. 1 i 2, przyznawana jest odpowiednio maksymalnie dla 50 000 i 100 000 uli na rok.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, włączając przepisy dotyczące kontroli, przyjmuje się w miarę potrzeby zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽¹⁾.

TYTUŁ III

Odstępstwa dotyczące środków strukturalnych

Artykuł 13

1. Z zastrzeżeniem art. 5, 6, 7, 10 i 19 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2328/91 z dnia 15 lipca 1991 r. w sprawie poprawy efektywności struktur rolnych ⁽²⁾, pomoc inwestycyjna dla gospodarstw rolnych wysp Morza Egejskiego przyznawana jest na następujących warunkach:

a) z zastrzeżeniem przepisów art. 5 ust. 1 lit. a), system pomocy inwestycyjnej przewidzianej w art. 5–9 wyżej wymienionego rozporządzenia może być wprowadzany na wyspach Morza Egejskiego dla rolników, dla których prowadzenie gospodarstwa nie jest główną działalnością, którzy uzyskują co najmniej 25 % swego całkowitego dochodu z prowadzenia gospodarstwa i które to gospodarstwo nie wymaga pomocy stanowiącej równowartość większą od

jednego MWU, pod warunkiem że przewidywane inwestycje nie przekraczają 25 000 ECU. Z wyjątkiem szczególnych uwarunkowań lokalnych, cała produkcja żywności jest ograniczona do wielkości spożycia lokalnego;

b) stosuje się upoważnienie dotyczące prowadzenia uproszczonej księgowości, określonej w art. 5 ust. 1 lit. d);

c) hodowla trzody chlewnej w gospodarstwach rodzinnych nie jest przedmiotem stosowania warunków ustanowionych w art. 6 ust. 4; niemniej jednak warunek, o którym mowa w ostatnim akapicie tego ustępu, że po zrealizowaniu planu co najmniej równowartość 35 % ilości paszy skonsumowanej przez świnie może być wyprodukowana w gospodarstwie, zastępuje się wielkością 10 %;

d) uwzględniając produkcję jaj i drobiu, zakaz określony w art. 6 ust. 6 nie ma zastosowania do gospodarstw rodzinnych;

e) z zastrzeżeniem przepisów art. 7 ust. 2 lit. a) i lit. b), maksymalna wartość pomocy inwestycyjnej wynosi 55 % bez względu na to, czy inwestycja dokona jest na rzecz środków trwałych czy nie.

Przepisy zawarte powyżej w lit. c)–e) stosuje się tylko wtedy, gdy produkcja inwentarza żywego prowadzona jest zgodnie z wymogami ochrony zwierząt i środowiska oraz pod warunkiem że produkcja przeznaczona jest na rynek krajowy omawianych wysp.

2. Warunku przewidzianego w art. 10 ust. 1 ostatnie tiret rozporządzenia (EWG) nr 2328/91 nie stosuje się do podjęcia działalności przez młodych rolników.

3. Z zastrzeżeniem przepisów art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2328/91, w przypadku hodowli bydła wielkość wypłat kompensacyjnych, określonych w art. 17 tego rozporządzenia może być podniesiona do wysokości 180,5 ECU na sztukę inwentarza żywego z maksymalną wielkością 3 540 ECU na gospodarstwo w 1993 r., do momentu aktualizacji procedury ustanowionej w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 ⁽³⁾.

4. Z zastrzeżeniem przepisów art. 19 ust. 1 lit. b) pkt iii), wypłata kompensacyjna, określona w art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 2328/91, może być przyznana na wyspach za wszystkie zbiory, pod warunkiem że są one uprawiane w sposób zgodny z wymogami ochrony środowiska, na maksymalną kwotę 3 540 ECU na gospodarstwo rolne, zaktualizowane procedurą ustanowioną w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88.

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1235/89 (Dz.U. L 128 z 11.5.1989, str. 29).

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 870/93 (Dz.U. L 91 z 15.4.1993, str. 10).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1980 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań Funduszy Strukturalnych pomiędzy nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 1).

Ponadto krowy, których mleko jest przeznaczone na rynek regionu, mogą być uwzględnione w obliczaniu przyznawanych dodatków wyrównawczych we wszystkich obszarach regionu określonego w art. 3 ust. 4 i 5 dyrektywy Rady 75/268/EWG z dnia 28 kwietnia 1975 r. w sprawie rolnictwa na terenach górskich i wyżynnych na niektórych obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania ⁽¹⁾, maksymalnie do 20 sztuk inwentarza żywego.

5. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4253/8:

- a) przyjmuje warunki stosowania niniejszego artykułu;
- b) może zdecydować, na podstawie uzasadnionego wniosku właściwych władz, w odniesieniu do wysp mniejszych, o odstąpieniu od przepisów art. 17 ust. 3 tiret drugie tego rozporządzenia, mając na uwadze uprawnienie zwiększenia stawek wspólnotowych funduszy powyżej limitu ustanowionego dla inwestycji w pewnych sektorach przetwarzających i sprzedających produkty rolne przeznaczone do poprawy poziomu życia mieszkańców.

TYTUŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 14

Środki przewidziane w tytułach I i II niniejszego rozporządzenia są środkami interwencyjnymi zmierzającymi do ustabilizowania rynków rolnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 1993 r.

Artykuł 15

1. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, z dołączonymi w miarę potrzeby wnioskami dotyczącymi jakichkolwiek środków dostosowawczych, które mogą okazać się niezbędne do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.

2. Na koniec trzeciego roku stosowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw Komisja przekaże Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ogólne dotyczące sytuacji gospodarczej wysp Morza Egejskiego, wskazując na wpływ środków podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia.

W świetle wniosków ze sprawozdania Komisja przedkłada, w przypadku gdy okaże się to niezbędne, właściwe zmiany, włączając w razie potrzeby zmniejszenie poziomu określonej pomocy i/lub ustanowienie tymczasowych limitów.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

W imieniu Rady
A. BOURGEOIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 19.5.1975, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 797/85 (Dz.U. L 93 z 30.3.1985, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2048/88 (Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Lista produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw na mocy tytułu I dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

Wyszczególnienie	Kod CN
Przetwory mleczne	
– Jogurt	0403 10
Cukier	1701
Mąka pszenna	1101 i 1102
Warzywa (1993–1997 r.)	0701–0709
Owoce (1993–1997 r.)	
– Świeże owoce cytrusowe	ex 0805
– Winogrona	0806 10
– Jabłka	0808 20 31–0808 20 39
– Gruszki	0808 10 91–0808 10 99
– Świeże morele zwyczajne, wiśnie, brzoskwinie (włączając nektarynki), śliwki, tarniny	0809
– Truskawki	0810 10
– Melony, arbuzy	0807 10
– Świeże figi	0804 20 10
– Owoce kiwi	0810 90 10
Pasze	
– Zboża	
– Pszenica	1001
– Żyto	1002
– Jęczmień	1003
– Owies	1004
– Kukurydza zwyczajna	1005
– Lucerna i pasze	1214
– Odpady i pozostałości przemysłu spożywczego	2302–2308
– Preparaty stosowane w żywieniu zwierząt	2309 90